

Vocce națională.

La legat

Anul 1866

Nr. 2. în 2 exemplare

ianuarie 1951.

Maria Pop

VOCEA NAȚIONALĂ

Acestă diară apare de die ori pe săptămână
Prețul abonamentului pe lună este de 5 lei.
Un număr 25 parale.

Iași Vineri 8 Apriliu 1866.

Abonamentele se fac: în Iași la Redacțiune, casele Bancii, și
la librării.
În districte prin postă și la D.D. Profesori.

Iași 8 (20) Apriliu.

Astăzi este cea din urmă și pentru subscrierea Plebiscitului. Biroul Clubului național a primit din mai toate districtele de dincoace de Milcovu, și anume și din Iotoșeni și Dorohoiu, depeșe telegrafice, cari țin să anunțe entusiastică primire ce a aflatu pretutindinea propunerea Principei Carolu I. Preoțime s'a pus în capul poporului, spre a vota într'un glas pentru realizarea acestei dorinți de atâtea ori exprimate de reprezentanții Națiunii.

Acceptarea Principei Carolu este sigură; aprobarea lui din partea majorității puterilor garantează asemenea. Un Principe din casa regală a Prusiei însemnează pentru noi: soliditate financiară, decentralizare, instrucțiune publică și siguranță contra Austriei și a Rusiei. În specialu Principele Carolu este fiul șefului celui mai ilustru alu partidei liberale din Prussia, care a inaugurat era cea nouă a constituționalismului după căderea lui Manteuffel și care s'a retras de la Curtea din Berlin în ziua în care a ajuns Bismarck la putere. Averele colosale ce posedă, este baza unui creditu illimitat. Toate garanțiile ce se pot aștepta de la un principe străinu, sunt reprezentate în Principele Carolu.

Să-lu primim dar cu bună credință, să întrebăm ziua de astăzi pentru a ne da ultimele voturi pentru Elu și să contribuim astfel cu toții la consolidarea Națiunii noastre.

PRINCIPE STRAINU APUSEANU

ori care ar fi.

(continuare).

3). Principele străinu ne va aduce creditu și va pune ordine în Finanțe. Sub creditu și ordine nu este de înțelesu vre o sistemă nouă de economie politică; ci deocamdată cea mai vulgară regulă în „gospodăria“ Statului: adică respectarea mandatului, plățirea lui legală în 24 ore de la presintare, retribuirea exactă la zi și atât a luni a tuturor funcționarilor, a tuturor pensiunilor, solvirea regulată a banilor de întreținere.

În ori ce statu apuseanu, fie celu mai sdruncinat în finanțele sale, se plătescu cu cea mai mare strictețe toate serviciile fără excepțiune. Austria este un statu modelu în privința relelor finanțe; cu toate acestea: unde a trecut vre o zi și atât a luni chiar în acestu Statu, fără ca toți funcționarii și toate serviciile să fi fostu plățite regulat pe lună înainte? În Austria, în Franța, în Prusia, în Italia, în Anglita — pretutindinea onoarea mandatului emanată de la guvernul a fostu și a remasu intactă și cea mai mare siguranță posibilă. Dacă în aceste state sunt dispozițiuni bugetare, acelea nu se referu la menționatele condițiuni elementare, fără cari nici nu poate exista unu statu; ele se referu la chestiuni de înaltă politică, la chestiuni de sisteme defensive și offensive, a producțiilor artistice și științifice, etc. De toate aceste nu este încă vorba la noi: noue ne trebuie pâinea de toate zilele; noue

ne trebuie să vedem odată ziua mult așteptată, în care funcționarii, pensionarii și pensionarele sermane s'nu mai aibă trebuință a se umili pe la casierie, primind banii lor deabia după trei, patru și chiar dece luni, și și atunci ca din grația casierului, pe că i-aru fi datu din averea lui privată; ci ne să-lu se trimită la toți pe acasă ceea ce au primitu și astfel să se scape demnitatea funcționarului și onoarea Statului întregu.

Această ste mult dorită ne o va aduce de sigură și îndat Principele străinu. La minutu se vor equilibra bugetele, la minutu toate mandatele restante voru plățite, toate mandatele viitoare se vor plăti la o fixată, și începând din ziua suirei lui pe Tronu, vom vedea odată și în Principatele-Unite exactitate și încredere. Căci unu Principe străinu ori care ar fi nici nu și poate închipui statul în alte condițiuni, în ochii lui fundamentulu vieții stă și cade cu soliditatea angajerilor financiare și, când Principele străinu primesce tronul nostru, elu ne asigără mai atâtă această soliditate.

Din contra ce ne poate face în această privință un prinț indigen? Ce ne a făcutu până acum o scimă toți. Prințul indigenu ne a înjosit în starea de astăzi; elu a stersu din conștiința generațiunii noastre noțiunea de onoare a Statului. Pe când celu mai de rând evreu dacă nu și plătescu polița la terminu, dacă nu și „onorază iscălitura“ cumu se dice cu dreptu cuvântu, este scos cu rușine din numărul neguțitorilor de omenie, Prințul indigenu ne a învățatu a vedea semănătura guvernului seu degradată, plata mandatului seu refuzată la propriele sale casierii, onoarea Statului seu tirată mai josu de cât onoarea celui mai de rând neguțitoru țidanu: bancruta cea mai completă, mărită numai prin insolență de a o ignora.

Și care Prințul indigenu ne mai poate scăpa din această stare? Cine poate înfrunta datoria de 500 milioane? La vre unu creditu alu Statului nostru pe piețele străine nu este de gânditu cu unu Prințul indigenu; prin urmare pentru Prințul indigenu chestiunea stă astfel: fără creditu, nu se poate acoperi datoria de 500 milioane; fără acoperirea datoriei de 500 milioane, nu ni se poate acorda creditu. Din acestu cercu vițiosu nici unu Prințul indigenu nu ne poate scăpa; și cei ce aspiră la domnie, sunt oameni fără conștiință care prevădu pierderea țerei și aneșarea ei către Rusia și Austria și voru numai să prade ei cu partizanii lor pe cei lași supuși și să și asigure astfel o bună stare privată în naufragiul generalu alu Statului.

Starea financiară în care ne aflăm ne silescu a cere unu Principe străinu; fără acesta în împrejurările de față suntemu perduți.

4). Principele străinu din ori ce familie suverană a Europei știe, că unu Statu nu poate trăi de cât prin cea mai largă dezvoltare a elementelor indigene, atât a industriei naționale, cât și a literaturii, a artelor și a științei naționale. Pentru elu comerțul, instrucțiunea poporului, limba și istoria română vor fi condițiuni de viață, că-

rorale va da celu mai puternicu impulsu din primul anu al domniei sale — Scimă bine, că și toți Prinții nostri indigeni au aceleași cuvinte în gură, toți strigă știință și arte; și cine ar avea fruntea să dice pe față: nu voescu cultura poporului! Înse la ai nostri aceste suntu declamări fără simțimentu, fără profunda convingere despre valoarea factorilor intelectuali într'unu poporu.

Togmai aci este diferența cea mare: Ideile practice de viața Statului nu se potu dobendi de ocaziune și din cărți; ele trebuie să fie astfel de înrădăcinate din prima copilărie prin educațiune și prin zilnică experiență încât să fi intratu în suc și în sângele omului și acesta nici să și poată măcar închipui o viață fără perpetua lor înfăptuire. Românii nostri indigeni nu simtu în adîncul inimei lor ce vrea să dice arte și știință națională și instrucțiune populară; fiind că nu le au vedut încă la noi, nu au fostu crescuți cu dăsele și nu le află înrădăcinate în sufletul lor. De aceea cu unu Prințul indigenu aceste lucruri remănu concepte frumoase, dar numai concepte: nici odată nu au prinsu și nu voru prinde viață. Din contra or ce Principe străinu este educatu astfel încât nu poate trăi fără punerea lor în lucrare; elu când dice Statu de la sine le înțelege și pe dăsele, pentru elu elementele intelectuale sunt cea mai puternică realitate într'o Națiune.

De aci nu urmează că Principele străinu va face toate fără noi. Din contra: acum mai alesu țara va reclama activitatea tuturor barbaților capabili pentru a fi consolidată. Anse Principele străinu, ca putere executivă, este în împrejurările noastre condițiunea acelei activități, elu numai ne va aduce cele trei elemente fără care nu poate fi vorba de viață: finanțe, justiția într'unu cătu atârnat de la șeful statului (numirea și destituirea magistraților!), impulsionea pentru industrie și cultură intelectuală. De la noi va depinde acum, să corespundem acestei impulsii și să facem ca se învieze și să persiste în inima noastră justiția și demnitatea cetățenească.

5). Unu argumentu de onoare politică se unește cu cele precedente în favoarea Principei străinu. La 1848 s'au ridicatu primele voci pentru principele străinu, la 57 ele fură declarate de divanul ad-hoc în modu autenticu ca dorință a Națiunii, la 59 această dorință fu repetată și afirmată din nou, numai de nevoie se primi unu Principe indigenu. Și acum după ce prevediunile de la 57 s'au doveditu juste, după ce vedurăm, unde nea adusu prințul indigenu, după celu resturnărăm din cauza relelor, nu atât a le lui personale, cât a le funcționarilor lui, adică aproape a societății întregi, acum să mai dorim principe indigen! Totu ce am avut noi mai însemnatu în țeara noastră, cei d'întăi barbați ai inteligenței și patriotismului Român, V. Alecsandri, Negri, Lascăr Catargiu, Mavrogheni, D. Sturza, Hurmuzachi, Cogălniceanu, nefericitulu Panu, Rolla (acel Rolla de atunci), Goleșci, Brătienii, toți aceștia ne au învățat a cere un Principe străinu, căci experiența ce făcurăm în urmă, ne a demonstratu justia

învățături lor, și noi, generațiune crescândă și încă necoaptă, să ne mai îndoim? No, ca selbaticii din sudul Africei, care din generațiune în generațiune își uită total limbapărinților, să uităm și noi la 66 parola patriotică de la 57? Să vie juri fără eșperiență, fără greutate, fără tradițiunea trecutului și fără prevederea viitorului să ne inculce o altă credință! aceasta ar fi ultima lovitură dată națiunii române, ultima degradare a ei în ochii tuturor oamenilor de valoare.

Ce este mai mult: Resturnarea Prințului Alecsandru Ionu I, acclamată cu cea mai sinceră bucurie de toată țeara, este fapta guvernului de astăzi. Acestu guvern nu a făcut-o în interesul său personalu, el nea probat îndată că a făcut-o în favoarea unui Principe străinu alesu de Națiune, pentru consolidarea patriei commune. Intre persoanele cari compunu guvernul de astăzi, sunt și din acele cari la casu de Principe indigenu, aru figura în rangul d'intău alu celor în dreptu și cupuțință de a fi aleși; este Lascar Catargiu, Ion Ghica, Mavrogheni, Dimitrie Ghica. Ei bine, acesti bărbați vinu și vă spunu astăzi, că mântuirea țerei noastre este numai principele străinu. Ei facu actu de patriotismu și abnegațiune; incungiurați de toți cei ce au nimicit vechia corupțiune, ne declară că este imposibilu unu Prințu indigenu: și noi să ne mai îndoim unu minutu? astăzi după ce ei și-au eșpus viața pentru scăparea țerei, astăzi când ne aflăm iarăși în fața Europei, să venim noi din intunerecu și în siguranță să-i demințim pe ei, inaintea conferinței din Parisu? să le eșploatăm fapta lor, să profităm de resturnarea unuia pentru a pune pe altul de același felu? Din or ce punctu de vedere amu privi chestiunea, respunsul trebuie să fie: nici odată! Cea d'intei datoriă politică a noastră în împrejurările de față, este a ne grupa cu toții în giurul bărbaților de la 11 Fevruarie și a le susține cu or ce prețiu patrioticul loru programu.

Prin urmare cu or ce prețiu Principe străinu!

DESCHIDEREA CLUBULUI NAȚIONAL din Iasi.

Clubul Naționalu de a cărui înjghebare proiectată s'a menționat, se deschise Mercuri în 30 Martie la 7½ ore seara în Aula Palatului Universității sub președința D. Vasile Pogor. Nu numai Sala principală, dar și toate cele învecinate erau inundate de persoane nenumerate care venise cu toții simțind necesitatea unei comune înțelegeri și unei reciproce luminări în fața intrigelor străine care tindu a despărți România și a face ast-feliu prada Muscalismului.

După ce D. Pogor deschise ședința cu câte-va cuvinte bine simțite, luă cuvântul D. Vasile Popovici, un bătrân din popor, care vorbi despre unire, singura idee mântuitoare pentru Români, și despre Domnul străinu. Ce s'ar întâmpla însă, adaoșe D. Popovici, dacă puterile întrunite în Conferința la Paris ne-ar refusa pe Domnul străinu, facu această întrebare pentru a ne înțelege ce ne rămâne atunci de făcut.

D. Titu Maiorescu luă atunci cuvântul ca se răspundă preopinentului său. Într'unu cuvânt lung și desfășurat cu elocință cunoscută și cu claritatea ce caracterizează toate cuvântările sale, espuse oratorului avantajele ce ar proveni din dobândirea unu Domn străinu. Unu Domn indigenu ca să aibă partidă de domnie, trebuie să înceapă prin a corupe pe alegători și ast-feliu pedestalul pe care se urcă este nenorocit în temeliasa; odată suit

pe tron elu trebuie să respălătească cu binelor ce l'au ales și eată toate funcțiunile ocute nu de persoane care au merit, ci de acei care au fost corupți pentru a da un vot; merit este înlăturatu pentru a face locu hatiruluiși câtă vreme predominesce hatirul nici unu b nu se poate face, și justiția, fundamentulu Stalului, este periclitată, o Justiție care să nu aibă bază de cătă dreptul și altă țintă de că dreptate a. Numai cu unu Domn străinu pe m'avea financie bune; numai cu densul întem și gură de o bună întemeiere a instrucției publice și prin urmare de o desvélire a morali, a sciinței, a artei, adecă a acelor elemente care acă pe unu popor să fie în adeveru o națiune (merită unu loc în istorie. Aceste idei desfășure cu talentul deosebit și logica adâncă a oratorului, produceau entusiasmul cel mai depă: aplaosele și strigările de consimțire erau nsfârșite. „Ce s'ar întâmpla, urmă oratorulu, când ne-ar da un domn străinu? Dar când s'a mă vedut că să se refuze acea ce noi poporul cereu iarăși și iarăși? Puterile care au ochii aținși asupra noastră, putea-vorți dice Nu când ni la 57 am cerut domn străinu, când la 66 m făcutu aceeași cerere și astăzi am face-o din nou cu perseveranță? Ele ar dice atunci, români sunt unu popor, ei știu ce vor și nu se vru putea opune. Dar când astăzi amu spune una și m'aino alta, ei ar crede, și cu dreptu cuvânt, că untem ca nisce copii care nu scim ce voim și nici ne-ar crede demni de a fi luați în seamă Complotul contralui Cuza a fost urzit tot de cei bărbați care au lucrat la 57, totu Mavrogheni, totu Lascar Catargiu, Dimitrie Cozadini, totu Brateniu, Goleșci și Roseti care la 57 au lucrat, tot ei au lucrat și acum; și astăzi, după ce ei și-au riscat viața, fără a gândi la interesul personalu, astăzi acei cari se pleacă lui Cuza, cum s'au plecat și se vor pleca la ori cine ar avea puterea în mână, să se folosească de rodurile dobândite cu sudori străine? Demnitatea și onoarea națiunii cerc de la noi perseveranță. Principele străinu este astăzi o necesitate; de-l vom cere, ilu vom avea. Dar chiar dacă nu ni l'ar da, să persistăm a nu alege domn pământean, să șsam să ni-l impue conștința, vom avea atunci avantajul că nu s'au urcat pe tron prin machinațiuni corumpătoare, și că nu ne va putea lovi sub cuvântu că este alesul Națiunii. Abia sfârși D. Maiorescu și îndată se sub-semnă de cătră mulți din cei ce au fost față o resoluțiune în favoarea Principelui străinu or care aru fi.

După D. Maiorescu se urcă la tribună D. Boneanu și făcu o profesiune de credință care avea aceleași tendințe. Apoi vorbi D. Dimitrie Tacu cu elocința atrăgătoare care i-este proprie, desvélind avantajele ce provin din unire cu un Domn pământean. Teoriile frumoase și bine espuse a le oratorului ad captivat luarea aminte generală și discursul său era o dovadă că adunarea se împărțea în unioniști cu domn străinu și unioniști cu domn pământean.

După D. Tacu vorbi D. Curius, bătrânul român venerabil despre cestiuni generale, în aplausul junimeii care-l ascultă cu respect.

Suindu-se apoi la Tribună D. Iacob Negruți, D-lui espuse avantajele Domnului străinu din punctul de vedere politic; arată cum statul Român nu poate perde caracterul orientalismului de cât având pe tron un membru dintr'o familie domitoare apuseană; cum având pe acesta, existența noastră este asigurată prin lanțuri de familie și când colosul slav care tinde a ne înghiți,

și va întinde ghiarele supra noastră, apusul întreg va fi interesat și ne va apăra. Trecând apoi la separatiști, oratorulu descoperi toate machinațiunile lor din palatul junelui ambițiosu de care trei elemente pernicioase se folosesc: ovreii, paraponisiții de când cu căderea lui Cuza și elementul cel mai fată din toți, acel alu muscalilor care e represintu în Iași printr'o persoană bine cunoscută de tji. Aceștia toți lucrează prin ocoale și prin judee și noi să stăm cu mânele în simu mulțumindu-ne cu declarațiuni de pe Tribună? Să trimiteru și noi emisari prin ocoale să lumineze pe alegători, și să împedec pernicioasele încercări a le inamicilor națiunii. Oratorulu propuse următoarele persoane pentru a compune Comitetulu electoralu Dimitrie Cozadini, Lascar Ciurea, Nicolae Ionescu, Constantin Cerchez, Gheorghie Ganea, Alecsandru Racoviță și Gheorghie Tacu. — Alegerea lor definitivă remase pe Joi în ședința de la Primărie. Atunci ocupă D. V. Pogor Tribuna și facu un apel ferbinte și infocăt cătră acei din persoanele de față care voeau un domn pământean, ca să se fusioneze cu acei ce erau de ideea unu domn străin. Conștințeni care cu toții vroim binele țerei, strigă D. Pogor, să lăsam certe asupra teoriilor; me adresez la inima voastră; separatismul inamicul nostru comun ne ucide; dați mâna cu noi! Ei pe care li conduce interesul sunt uniți, și noi conduși de patriotismu să fim deslinați în aceste momente? Să lucrăm toți împreună; care nu dă mâna cu mine, acela e separatist! „Fusiune! Fusiune! se strigă din toate părțile. D. Alecsandru Șendrea care se încercă a espune motivele pentru care fusiunea este imposibilă, vedu din desaprobarile celu înterrompeau, că principele indigen este o dorință illusoriă și atunci avu înțelepciunea de a dice, că ar înțelege unu domn străinu, dacă ar fi cel puținu de viță latină. „Primim,“ ilu curmă D. Pogor, „Vă facem această conștinție pentru a scăpa onoarea Iașului Vă uniți a subsemna cu noi următoarea declarațiune?“

„Subscriși cetățeni Români recunoșcem, că mântuirea țerei noastre în împrejurările de față este numai Unirea și Principele străinu (de viță Latină,) doue puncte nedespărțite și în care trebuie să persistăm cu energie, ca să vadă Europa earăși și earăși că aceasta este și astăzi, ca totdeauna, cea mai scumpă dorință a națiunii și singura ei speranță de vițiu?“

Ne unim, ne unim! se respuse de toți! Și toți fără distincțiune pășiră la subsemnarea acelei declarațiunii. În curând se implu declarațiunea, făcută în multe esemplare, cu sute de subsemnături între care se cetesc în rendul întâiu numele D-lor Alecu Mavrocordat, Dimitrie și Gheorghie Beldiman, Nicolae Ionescu, Alecsandru Șendrea, Nicolae Suțo etc. etc. Declară, dise atunci D. Președinte înterupt de entusiasmul tuturor că aici numai sunt partizani de domn străinu și pământean, ca cu toții suntem o singură partidă care voim Unirea cu Domn străinu de viță Latină.

Ședința este rădicată. Să trăiască România una liberă și nedespărțită!

Tot patriotul care a fost față la acel mare moment al fusiunii, care a asistat la entusiasmul general, la îmbrășșerile membrilor ambilor partide, păstrează o amintire în memoria sa, care va face totdeauna să i salte inima de bucurie, și ș'a format conștințea că în poporul Român nu s'au stins viața, ci că are înaintea lui umare vițiu.

ISCAREA ELECTORALĂ ÎN IASSI.

Dom Alecsandru Golescu și Lahovari, trâmși de Guvau pentru esplicarea intențiunilor sale față cu nele alegeride deputați. sosiră în Iassi la 27 artie în Duminica Pascilor seara se adunamai mulți cetățeni din Iași în salonul D-lui Po și în mijlocul lor Domni Golescu și Lahovadechiarară, că principiile Guvernului sunt Conștionalismul, Unirea și Principele străin, că în Guvernul va lăsa deplină libertate în discuși și în alegeri. După aceea D. Nicolae Rostsi Roznovano, ceti o declarare prin care exprimă adheșiunea sa la acest program, dacă se va dobândi Principele străin; ear dacă nu, ceru o nouă cercetare a damentului pe care s'ar pute menține Unirea ncipatelor.

Despărțindu-se adunarea se hotări pe a doua Lună, la 1 oră o întrunire publică în Aula iversității de Iași. În mijlocul unei însemnate lăunși de cetățeni, D. D. Golescu și Lahovari desoltară încă odată ideile menționate mai sus. În ontra D-lor D. A. Șendrea susșinu Unirea cu Principe indigen. D. Lahovari respundendū, avu imprudina e a numi suspecte aplausele date D-lui Șendrea otestării energice se ridicară din mijlocul publiului. D. Ionescu adresă câteva cuvinte de concidiare, și așa se termină ședința în bună ordine, însă fără rezultat, și se decisese a se readuna în aceeași și seara în sala Primăriei, unde mai mult alegători, convocaseră o ședință preparatoriă.

În această ședință de luni seara, fu mai întâi proclamat D. Pogor de Președinte, apoi vorbi Di Vă. Ionescu pentru Unire, D. Ionescu cu elocuența sa cur amentă asemenea pentru Unire, fără a precisa chestiunea Principelui; voind după aceea D. A. Golescu să ia cuvântul, i s'au contestat acest drept de căși-va alegători. Majoritatea a admis să se de cuvântul și D-lui Golescu, care însă avu tactul de a renunța de o camdată. Atunci se sculă D. Const. Casimir, fostul Președinte de secșune al Curței din Iași, și arată neîncrederea sa și a mai multor (dovadă împrumutul nerealisat) în Guvernul actual, compusu din utopiști ca Golescu etc. În contra D-lui Casimir D. Maioreșcu apără cu căldură familia patriotică a Goleșcilor și arătându-i pe ei astăzi uniți cu barbații cei mai eminenși din Principatele-Unite, pentru a reproduce ererile Divanului Ad-hoc, susșine ideile de Unire și de Principe străin cu oră ce preșț. Argumentele aduse pentru aceasta le reproducem în numeroși diarului. — D. Lateșu, directorul Gimnaziului din Iași, se dechiară într'unu prea lung dursu pentru Unirea cu Principe indigen.

Tacu susșinu aceeași idee.

Cele D. Lășescu credu de necesitate a și profesai D-sa opiniunile politice, resumate într'o mare simpatie pentru scumpa „Moldovă“ și o mai mare antipatie contra „Muntenilor“. Declară însă că vre Principe străin. Espressionele D-sale ultra-populare produsera multă ilaritate în Adunare.

După o vie discușiune asupra numirei Comitetului electoral, se decisese constituirea lui pe a doua zi la 12 ore.

În această Marți, sala fu de la început ocupată de oamenii de colorea D. Roznovano, între acestia se distingeau D. Ceur Aslan (celu de la Monitoriu), D. Lășescu, menționatulu oratoru ultra popularu, unu avocatulu D. Spiru, unu altu avocatulu Dediu, D. Lambrino, (celu din Ar-camera lui Cuza) și alții de o e-

gală însemnătate publică. Cu părere de rău vedurăm amestecatu și pe D. Constantin Casimir, a cărui serioșitate și inteligență amu fi credu că trebuia să-lu apere de a face causă comună cu acei Domni. În fine care fu maniera acelei ședințe? Pe când vorbea D. Aslan, D. Nicolae Ionescu pentruo exclamațiune fu datu afară din sală de o parte a publiculu. Atunci Președintele D. Pogor în mijloculu celui mai mare tumultu de voci și de strigăte contrare, dechiară că va închide ședința îndată ce nu se va restabili ordinea, nu se va respecta libertatea opiniunilor și nu se va permite D-lui Ionescu a reentra în sală. Împușinându-se tumultul, D. Casimir reluă cuvântulu pentru a dechiară că primesce programulu Unirei cu Principele străin, că însă nu vrea ca deputații ce voru vota aceasta, să fie sub presiunea poporulu din București, acelu poporu care a insultat pe cei căduși (Cogălniceanu!) și a dovedit prin aceasta lașitatea sa! Violente protestări în contra acestei expresiuni se rădicară din o parte a sălei. D. Pogor, pētrundend tumultul cu vocea sa, strigă că el numai poate președe o ședință în care se aruncă injurii contra Romănilor or de unde ar fi și dechiară ședința închisă. Separatiștii îl încungiu și-lu roagă să nu părăsească sala, strigăte din toate părșile (D. Casimir: „Restez-ici, M. Pogor, vous vous perdez, malheureux!“); în mijlocul celei mai mari desordini, D. Pogor își face loc pînă la public și părăsece sala, dovedind odată mai mult că independința și curajul sunt celu mai bună scutu a fiecărui romănu. Cu D. Pogor părășiră Sala toți cei ce susșinu libertatea opiniunilor și ordinea legală. Căci din minutulu în care D. Ionescu, unu alegătoriu al Municipiulu Iași, fu datu afară cu forța, adunarea în numele libertășei opiniunilor numai a-avea valoare, și din minutulu în care Președintele Pogor declarase ședința închisă, ședința în numele ordinei legale era și rămănea închisă, și or ce s'a petrecut după acea în sala Primăriei, au fost petreceri private, dar nu acte cu putere publică.

Dar în fine, care au fost aceste petreceri private? Tēnērul Roznovanu declară că în absența D. Pogor, se vede silitu a ocupa fotoliulu de Președinte. (!) Pe urmă vorbiră mai mulți Domni fără ca să-i contradică nimeni, D. Roznovanu își mai ceti încă odată o profesiune de credință fără ca să-lu contradică nimeni, și în fine se ceti o listă de nisce membri de Comitetu electoralu, earăși fără ca să-i contradică nimeni. În această listă erau D. D. Roznovanu, Ceur Aslan, Spiru, se înțelege și D. Teodor Lășescu. Lista se supuse la iscălituri, întâi acolo la Primărie, pe urmă acasă la D. Roznovanu.

Să spunem ce se mai scie prin Iași? Ce ospeștu a datu D. Roznovanu? Cum în aceeași seară s'a distinsu mai întâi Consulul Rusescu? Cum D. Dediu haranga plebea, ce profita de ocașiune pentru a vedea salonulu D. Roznovanu! Cum toată lumea era invitată să iscălească lista? Cumu s'au strinsu, după cum se șice, peste 2000 de iscălituri? etc. etc.

După legea electorală în vigoare, numărulu alegătorilor din Iași nu ajunge la 800; după Convenșiune, acestu număr este mult mai mic. Prin urmăre, din minutulu în care iscăliturile electorale de pe lista D-lui Roznovanu au trecut peste 800, ele au încetat de a avea vre o însemnare, și un jurnalulu nu se mai poate ocupa de istorisirea detaiată a modulu cum s'au strânsu.

Or ce partidă trebe să și arete derinșele sale în ordine, cu bună cuviință și cu serioșitate. Cei ce cunosc pe D-nii Lășescu, Aslan și Roznovanu, spunu, că acești Domni au fie-care calitășile lor bune private, și noi vom fi cei din urmă a ne îndoi despre aceasta. Dar când este vorba de interesele cele mari a le Patriei noastre în momentele ei critice, opiniunea unor asemenea tineri fără esperință și fără greutate și așșată cu atăta pretenșiune, nu poate de cătu a nimici cauza căreia servescu.

Cu Domnia lor dar am terminat discușiunea, și ne adresăm numai la bărbații cei serioși, invitându-i chiar în interesul causei să se ferească de or ce acțiune necugetată, să și esprime în modu legalu dorinșele lor, să asculte și dorinșe contrare esprimate în bună credință, și să rămăna convinși că astfel se va căștiga tot-deauna un rezultat folositoriu pentru P-tria noastră comună. Toți cei de bună credință vomu binele țerei; or cătu de mare ar fi diferența mijloacelor prin care credem a-lu putea dobândi, acelu simșimentu comunu este o legătură între noi și pe baza ei de siguru vomu afla punctele de întâlnire și de împacare.

Ne rămăne numai a relata, că în aceeași Marți seara s'au adunatu la Primărie o sumă de alegători, că acestia au decisu că la numirea Comitetulu electoralu și în genere, la oră ce actulu constitutiv s'au primească în mijloculu lor de cătu numai alegători ai Municipiulu Iași conformu legei în vigoare. Apoi s'a procescu la numirea în regulă a Biuroului acestor adunări electice, și s'au aclamatu de Președinte D. Vasilie Pogor, de membri ai biuroului D. D. Dimitrie Tacu și Titu Maioreșcu. În fine s'a decisu șicua de Joi în 31 Martie pentru alegerea regulată a Comitetulu electoralu. Ședința, distinsă în tot decursulu ei prin cea mai bună ordine și demnitate, fu ridicată pe la 11 ore seara.

Mercuri fu șicua deschiderei Clubulu Nașionalu, despre care amu datu mai susu o relașiune detaiată. Biurul acestui Clubu s'a completatu prin aceeași doi membri, d. d. Maioreșcu și Tacu, cari fusesera aleși pentru ședinșele Primăriei.

Joi seara în 31 Martie după fusiunea urmată la Universitate între cele douē partide, s'a adunatu în sala Primăriei unu număr foarte mare numai de cei în dreptu ca să aleagă Comitetulu electoralu. Alegătoriu adunați reprezentau toate clasele orășenilor. Îndată după deschiderea ședinșei Președintele a supus votărei lista celor șapte membri de Comitetu ce fusese hotărită de Biurul Clubulu Nașionalu și comunicată în ședință la Universitate. Această listă fu primită de alegătoriu preșenti, anse după propunerea D. N. Ionescu s'au decisu a se mai adaogă doi membri, și anume fură aleși D. D. Scarlat Pastia și Gheorghie Mărzescu.

Comitetulu electoralu alu districtulu și orașulu Iași se compune așa dar din următoarele persoane: Dimitrie Cozadini. Lascar Ciurea. Nicolae Ionescu. Constantin Cerchezu. Gheorghie Ganea. Alecsandru Racovișă. Gheorghie Tacu. Scarlat Pastia și Gheorghie Mărzescu.

Cu numirea acestui Comitetu electoralu s'a împlinitu scopulu adunării și ședința s'a ridicată pe la 9 ore

DECENTRALIZAREA

și

**INTERESELE SPECIALE A LE
IASSULUI.**

In această chestiune însemnată și adevărat patriotică, s'a luat din partea Comitetului electoralu inițiativă de a se prezenta Locoteninței o adresă prin care să se manifestese dorințele legitime a le Municipiului nostru. Eaca cerințele Comitetului:

- 1). Strămutarea Curții de Cassațiune la Iassi.
- 2). Navigațiunea Prutului.
- 3). Decliararea Iassului de portu francu.
- 4). O liniă de drum de feru între Iassi și Bucuresci, îndată ce se voru pute înființa asemenea comunicațiuni la noi.
- 5). Strămutarea la Iassi a scoalei militare și a Facultăței de medicină; contopirea Facultăților de litere și de științe din Bucuresci și din Iassi și aședarea lor la Iassi.

6). Decentralizarea cea mai întinsă in administrațiune, de a cărei legiuire să se ocupe Camera viitoare.

Asupra fiecărui din aceste 6 puncte „Vocea națională” își va face datoria de a publica studii speciale pentru a le esplica înțelesul și ma ale legitimitatea și a prepara astfel, pe cât va fi în stare, opiniunile confrăților de peste Milcov in favoarea lor.

ANUNCIURI.

AMANAREA SIEDINTIELOR

CLUBULUI NATIONAL.

In considerarea plebiscitului propusu pentru dilele de 2 până la 8 Aprilie, in cari toti românii maturi sunt chemati a'si da votul lor liberu pentru sau contra după propria loru convingere, desbaterile Clubului nationalu asupra intereselor de represintatu in viitoarea cameră trebuie se cedeze plebiscitului rangul urgentiei si prin urmare se amâna pônâ la o noua publicare.

AMANAREA

Prelectiunelor populare de Dumineca.

Cele patru prelectiuni populare anuntiate pentru duminicile viitoare (Cromwell, Washington, Enciclopedistii, Girondinii,) se amana din cauza imprejurarilor politice, cari reclama de o camdata toate ocupatiunile noastre.

Reinceperea cursurilor publice se va publica.

AVISU.

La redactiunea acestui diar. in casele Bancei, se afla 19 bilete de abonamentu pentru

„ROMANUL”

si optu bilete pentru

„DESBATERI”

Cei ce dorescu a avea aceste diare sebine voeasca a se prenumera la redactiunea

„VOACEI NAȚIONALE.”